

minister, at det nytter aldeles ikke for ham at opstille Tal og Beregninger over, hvad der eventuelt kan komme ud af hans Lovforslag som Understøttelse til de gamle, thi han maatte jo selv erkende i sin Slutningsbemærkning, at det hele afhænger af, hvad Kommunerne vil gøre. Han sagde selv: Dersom Kommunerne vil. Ja, dersom Kommunerne vil bruge det frie Skøn rigtigt, saa kan der komme mere ud af det, end der ellers vil komme, men det er jo det, vi alle hidtil har været enige om, at det frie Skøn maatte vi bort fra, fordi det ikke duede, ikke var retfærdigt og skabte Ulighed.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Vesterager har Ordet for en kort Bemærkning.

Vesterager: Jeg maa blot sige overfor den højtærede Minister, at der er den samme Velvillie fra min Side i Dag som forleden, i og for sig heller ikke mere, men den højtærede Minister burde lægge sig paa Sinde, at man maa regne med Velvillie fra andre Partiers Side, og derfor kan det ikke nytte, at han fuldstændig ser bort fra, at vi maa have vore Ønsker at fremsætte. Det var paa dette Punkt, jeg særlig satte ind paa mit Partis Vegne. Saa siger den højtærede Minister, at efterhaanden som det gaar op for mig o. s. v. Ja, der er ikke gaaet noget som helst nyt op for mig udover den Fortolkning, den højtærede Minister gav af § 8. Den var jeg ikke klar over i Forvejen, og jeg er heller ikke nu klar over, hvilken Rækkevidde den kan faa. Der kan komme Ovraskelser, det indrømmer jeg, thi hvis den højtærede Minister fuldstændig baandlægger Kommunernes frie Bevægelse, saa har det frie Skøn ikke saa meget at betyde, men det har jeg ikke tænkt mig. Ministeren siger, at der har altid været en Levning af det frie Skøn. Det er der ogsaa i den nugældende Lov, og det Skøn ønsker jeg skal forandres. Jeg synes ikke, det er heldigt. Der er ogsaa, jeg tror af Ordføreren for det socialdemokratiske Parti, Gang paa Gang slaaet paa dette med Lægeattesterne. Jeg ønsker ikke Lægeattester i for stor Udstrækning, for det gør ikke den sociale Lovgivning billigere, at vi skal have Lægernes Hjælp i stort Omfang. Altsaa, en Smule Plads for det frie Skøn er der i den nugældende Lov. Det har jeg aldrig taget Afstand fra, kun har jeg ønsket det ændret i mere fornuftig Retning. Men at overlade det fuldstændig til Kommunernes frie Skøn, om de vil yde

noget Tillæg eller ej til Statens faste Takster, det har jeg taget Afstand fra.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg vil sige til det ærede Medlem Hr. Vesterager, at det er ikke Hensigten med § 8 at baandlægge Kommunernes frie Bevægelse, aldeles ikke. Lige saa lidt som det er Hensigten at give Kommunerne absolut frit Skøn med Hensyn til, om de vil lægge noget som helst til Statens Ydelse, eller de ikke vil det. Det er, saaledes som Lovforslaget er formet, Hensigten at give Overøvrigheden og Indenrigsministeren en vis Tilsynsret i Henseende til, at der handles paa Grundlag af disse Tilskudsbestemmelser, saaledes at der ydes Ret og Billighed overfor Kommunernes Beboere som Helhed og samtlige Aldersrentenydere. Altsaa, hvis man tænker sig, at i et Amt Kommunerne giver i Almindelighed lad os sige 1/4 af Statsydelsen som Tillæg til samtlige Aldersrentenydere, og der klages over, at der er en Kommune, som har undladt at yde noget Tillæg, saa er det klart, at der maa kunne paalægges denne Kommune at give et saadant Bidrag, forudsat, at Levevilkaarene i den i øvrigt ikke er forskellige fra Levevilkaarene i de andre Kommuner i Amtet. Og hvis det maatte vise sig, at der indenfor en Kommune er nægtet en Aldersrentenyder det personlige Tillæg, endskønt hans Trang paa Grund af Sygdom eller anden Aarsag er ganske saaledes, som en anden Aldersrentenyders, hvem et saadant Tillæg er tilstaaet, skal der være Plads for Overøvrigheden, eventuelt Ministeren, til at gribe ind overfor dette, hvad der ikke var efter den gamle Alderdomsunderstøttelseslov. Derfor er den Fare, som det ærede Medlem Hr. Vesterager har set i dette frie Skøn, og den Adgang, som han skildrede i sin Tale i Lørdags, til at etablere helt forskellige Forhold paa dette Omraade paa begge Sider af en Landevej, som danner Kommuneskel, overhovedet ikke til Stede.

At de Konservative naturligvis har Ret til at tage et Særstandpunkt, kunde det ikke falde mig ind at bestride. Det konservative Folkeparti har selvfølgelig sin fulde Ret til at indtage et hvilket som helst Standpunkt, men man kan ikke paa een Gang kræve Besparelse og fornøden Støtte til dem, der trænger dertil, og sige: Jeg er Modstander af ethvert Skøns Indførelse i denne Lovgivning. Man kan ikke paa een Gang blæse og have Mel i Munden.

De ærede Medlemmer Hr. Holger Lar-